

tame näddala aujaste!“ Nenda teggime. Pääw weres, meie ollime tö kallal; teised maggasid ammo, meie kaewasime maad palle higgis, istutasime weel kapstaid peale ja läksime siis römuga puhkama, agga mitte kauaks, sest jubba taewas punnas koidust. Tundi laks kolm saime maganud, siis tõusime ülesse, pannime pulma rided selga ja piddime teie hakkama. „Küllap sul laulo-ramat on, — küsisis siis naene, — ma 'p tahtnud ennam osta, arwasin et kahhele saab ühhest ramatust küll!“ Ma suggo häbbenesin kui piddin wastama: „oh kahjo, ma ei tea ommalgi ollema; lootsin ikka: tulleb naene majasse, eks se to ramato!“ Mis tehha? läksime ilma ramatuta, lotes teiste hea innimeste ramatust laulda; agga ommeti piddasime tee peal nõu, kuidas laulo-ramato saaksime, ja jäime wimaks selle jure seisma: ni pea, kui meil wiiskümmend rubla loos on, siis ostame. „Muidugi, — kiinitas naene, — eks me' siis jõua murretseda!“ — Saimme aegjaste firrito ja istusime mahha, minna uffe kõrwa, naene altari liggi. Weel läks aega, enne kui hakkati laulma, ja et tööst ja teäimiseest wäsinud ollin, piddi unni wäggise peale tulles; agga ma pannin waste ja tõusn wahhest püsti ja wahtisin, kas naese siidi müts emalt wadates illus olleks; naene tulkus, agga müts hiilgas kui hõbbe. „Hõbbe! — mõtlesin nüüd — egga ta olle hõbbe! kui olleks, siis ostaksin laulo-ramato kohhe!“ Selle järrel tullid siis teised mõtted: rahha, tö, kapstad, saun — kõik arwasin ärra ja pelletasin

nõnda unne ennesest ärra, kunni õppetaja tulli ja Jum-mala tenistus hakkas. Nabrimees lüffas omma ramato minno pole ja laulsime siis selle laulo: Ma tahhan jätta mahha sind, kawwal ilma-ma; ei armastada tahha sind, sinno pattuga — n. t. j. Egga ma nüüd omma wäsinusega suurt ei wöinud tähhele panna agga se salm on minno mele jänud ja jutlusest mõnni sõnna. Õppetaja räkis ennamiste sest, et peame esite Jummalata riki nõndma, siis same muud tarwidust weel pealegi õnnistufeks. Ta maanitses selle jures, et sedda ei sünni risti-rahwa kojaks nimmetada, kust Jummalata sõnna polle leida, et sellepärrast katekismus, laulo-ramat ja uus Testament iggäühhel peaksid ollema, kunni jõud annaks ka Bibli-ramato osta, mis õige majapiddamise pärris põhhi olleks ja alwalt küll saaks müddud. Ta ütles weel, — ja se sõnnaga leikas minno süddamesse, — et kes pari lähhawad, esimesel päwal kohhe ühheskoos peatükki peaksid luggema ja Jummalat palluma ja nenda siis iggapääw teggema, muido olleks asjata kõik rahha ja warra; sest rikkus ilma Jummalata sadaks willetsust, agga waeus, mis innimenne Jummalata peale lotes kannab, sadaks õnne. — Jubba ütlesin, need sõnnad langesid kui kiwwi minno süddame peale, hakkasin neid järrele mõtlema, agga siis mõistsin ka: et sesamma nõu olli jo minnul Mar-riga petud; tahtsime esite laulo-ramato osta, ja eks siis weel muid ramatuid, wimaks suurt Piiblit ja on need ostetud, eks meiegi siis hakka iggapääw luggema,